

Mannen som inte kunde få nog

Ett spelfilmsmanus av
THORE SONESON

© Thore Soneson 2002

| Hantverkaregatan 12 | 211 55 MALMÖ
| tel 040 973195 mob 0736 944154
| soneson@comhem.se | <http://go.to/thore.soneson>

RAM (svart-vitt)

En träningslokal.

Svetten rinner längs pannan. Blodådrorna pulserar i tinningen.

Den tunga skivstången pumpas upp och ned av mannens armar.

Han ligger på en brits i en träningslokal. Han är omgiven av andra, tysta, pumpande män. Han är djupt koncentrerad på sin träning.

Mannen står i duschen och låter vattnet spruta mot sitt snaggade huvud, mot de trötta musklerna. Han är i begynnande medelåldern.

Mannen har tagit på sig jeans och en tjock tröja. Han har en bag över axeln.

Vinkar ett snabbt hej till en vältränad ung man bakom en entredisk.

En promenad. (svart-vitt)

Mannen vandrar längs en gångstig. Det är kvällsljus. Höst.

Han är innesluten i sig själv.

På en bänk sitter en kvinna insvept i något som liknar en filt.

Han sätter sig bredvid henne.

Hon röker. Hon tänker. Högt.

KVINNAN:

Tiden, så mycket tid vi lägger på våra kroppar...

Vi sover en tredjedel av våra liv för kroppen behöver det.

Vi äter, tränar. Skiter och duschar och står framför spegeln i ytterligare en tredjedel...

MANNEN:

Att träna är ett sätt att skaffa kontroll...

Mota olle i grind, skjuta saggande muskler och hudpåsar framför sig...

Men vi sover inte så mycket, vi älskar...

KVINNAN:

Vi ja...men alla andra...

MANNEN:

Det är inte ditt problem.

KVINNAN:

Det är inte problem jag tänker på...

Det är tillvaron...livet...

Mannen lägger en arm kring kvinnans axlar. Drar henne mot sig.

De sitter tätt tillsammans.

En akt. (svart-vitt)

En kvinnas händer smeker en mans håriga mage.

En mans händer undersöker en kvinnas knotiga axel.

Kvinnans mun biter i en örnsnibb.

Mannens mun leker med en bröstvärta.

Andhämtningar och pulsslag är allt som hörs.

Mannens ansikte gömmer sig i kvinnans hår.

Kvinnans blick följer mannens rygg, den rör sig upp och ned.

Belysningen i rummet är skum. I en spegelbild ser vi vagt mannens ansikte. Han har ett leende på läpparna. Han vrider kvinnans ansikte mot sitt.

Det är kvinnan från promenaden. Hennes ansikte är nu fyllt av liv. Av upphetsning. Hon sluter ögonen och försvinner helt in i sin egen njutning.

Mannen gör likadant.

Det blixtrar till av ljus och den svartvita bilden blir i nästa scen i färg. Samma slags skifte mellan svart-vitt och färg återkommer hela tiden.

Ett samtal (färg).

Mannen dricker ur en ölflaska. Tömmer den.

Kvinnan, en annan kvinna med långt grått hår, tänder en cigarett. Drar ett lustfyllt bloss.

De är nakna. Sitter mittemot varann på en madrass på golvet.

ELISABET:

Säg inget. Prata inte om sex.

KLAS:

Ord betyder något för mig.

ELISABET:

Nu gör du det. Iallafall.

Klas tar sin tomma ölflaska och rullar iväg den över golvet.

Ett stilleben (färg).

Kvinnan stoppar ned mannens händer i en färgpyts med en illröd färg.

Han står där naken, med händerna i färgen.

En blix slår i hans ansikte.

Hon har en kamera, har tagit en bild.

Dirigerar honom med tysta handrörelser.

Han sätter sig på huk. Svarta ögon ser långt bort.

Han sänker huvudet. Vill inte synas.

Det blixtrar igen.

Mannen reser sig och håller de rödfärgade händerna framför sitt kön.

Står där och stirrar rakt fram.

Det blixtrar ännu en gång.

Ett tvättställ (färg).

Klas står vid ett tvättställ och skrubbar bort röd färg från händerna. Han tittar sig i spegeln som är smutsig och nedstänkt med färg.

Han torkar sig på en stor handduk, drar på sig en skjorta.

Bakom ryggen kommer Elisabet, enbart klädd i en målarrock.

Han kastar handduken på henne. Hon fångar den, luktar på den, skrattar hest.

KLAS:

Det finns gränser...

ELISABET:

Det var en lek...

Klas skrattar också, fast med en underton.

Han sträcker in handen mellan hennes ben, smeker sig fram. Hon öppnar sig.

Han rycker plötsligt till, hon skriker till.

Mellan fingrarna har han ett hårstrå, ett mörkt, krusigt strå från hennes buske.

Han studerar det i ljuset.

ELISABET:

Du kunde frågat...

KLAS:

Det är inte samma sak...

Elisabet går bort mot fönstret. Tänder en ny cigarett. Ställer sig och tittar ut.

Klas tar sin portfölj.

Stoppar ned hårstået i ett kuvert. Slickar igen det.

Skriver dagens datum utanpå. I byråkratstil. 97 11 03.

RAM (svart-vitt) en tidig morgon.

Mannen - som är samme man som i scenerna i färg - sitter naken i en soffa och tittar ut över träden, ut över ett vatten.

Kvinnan - som är samma kvinna i alla svartvita scener - går naken fram till de höga fönsterdörrarna och öppnar dem. Andas djupt.

KVINNAN (VO):

Ibland tänker jag på den tid vi inte varit tillsammans...på hur vi skulle levt om det hade varit vi hela tiden...om jag inte träffat alla dessa spermasprutande egoister innan, då hade jag inte kunnat uppskatta honom på samma sätt...

Kvinnan sätter sig i mannens knä. Tar hans händer och placerar dem på sina skinkor.

Kysser honom med öppen mun. Mannen tänker. Han svarar inte på hennes invit.

MANNEN (VO):

Mitt liv var en inrutad jakt...

Ett råtrace...

Mannen tar hennes ansikte mellan sina händer. Betraktar henne.

MANNEN:

Det är så mycket vi inte vet om varandra.

Så mycket vi har kvar att upptäcka...

KVINNAN:

Vill du veta allt...

MANNEN:

Vill du...

Mannen lyfter kvinnan ur sitt knä. Bär henne i sina armar bort mot ett annat rum.

En klubb (färg).

Klas står vid en bardisk. Det är tjockt med folk, med rök, med glas.

Alla ser simmiga ut, volymen är hög.

Klas är klädd i modern kostym, har ett glas öl i handen. Ett professionellt leende på läpparna.

En kvinnohand tar glaset från honom. Stoppar dit ett nytt.

En leende, svartklädd kvinna smyger nära honom. Håller ett tystande finger över hans läppar. Skålar med sitt glas. De är inga främlingar.

Kvinnans blick åter honom. Klas har samma leende på läpparna.

Klas skakar lätt på huvudet till svar.

Kvinnan backar ut bland de dansande kropparna. Klas följer efter, börjar röra sig med de latinamerikanska rytmerna.

Flera ansikten nickar igenkännande till honom. Han svarar med samma slags nick.

Kvinnan tar hans hand. Styr den mellan sina ben. Oblygt. Fräckt.

De skrattar båda.

Hon sticker sin hand mellan hans ben, ned i byxorna. Han försöker ta bort den, ser sig oroligt omkring.

Hennes hand håller sig fast. Hon skrattar högt.

Ett hotellrum (färg).

Kvinnan kysser honom hetsigt. De går sammansnärjda in i ett hotellrum, modell större.

Hon snubblar till framför en soffa, kastar av sig skorna.

Sitter och halsar ur en flaska öl.

Klas har tagit av sig kavajen. Han är mitt i en avbruten berättelse.

KLAS:

...danslektionen tog slut när jag fick tag i bröstet med händerna och började smeka...

Börjar hjälpa henne med klänningens blyxtlås. Drar ned klänningen till höfterna.

KLAS:

...eller snarare krama, hårt och okänsligt som en kåt tonåring gör...

Hon glider ur hans händer, ner i soffan. Fnissande.

Han tar av sig byxor, skjorta, allt i ett svep.

KLAS:

Det penibla var inte att jag missförstod hennes händer på mina höfter...det var att det var min bästa kamrats äldre syster som jag träffade nästan varje dag...

Sätter sig vid hennes fötter, börjar smeka benen. Händerna rör sig uppåt.

När han lyfter huvudet ser han att kvinnan somnat.

Han kysser hennes läppar, nafsar i hennes örsnibb.

Inget händer, hon har somnat in djupt.

KLAS:

...du ville ha mig...jag är vaken...

Han tar ölfaskan, sårar hennes läppar, håller dit några droppar. Ingen reaktion.

Han sätter sig bredvid henne. Läger henne ned.

Sitter där vaken och naken, besviken.

Sticker en hand mellan hennes ben, den letar sig upp under klänningen. Rycker till.

Kvinnan sover vidare. Mellan fingrarna har han ett krulligt könshår.

En hotellfoajé (färg).

En sömning nattportier tittar upp bakom sin disk.

Klas skriver en signatur på ett kvitto. Sträcker tillbaka det.

Portiern nickar förtroligt. Men säger inget.

Klas vänder ryggen till och försvinner.

Ett kontor (färg).

En skrivbordslampa tänds och lyser upp ett bord belamrat med papper och tidningar i olika högar. Klas låser upp en av lådorna, drar ut den och tar upp kassaskrin.

I det ligger kuvert efter kuvert. Med ett namn på varje. Ett datum.

Han lägger dit ett nytt kuvert. Låser skrinet och ställer tillbaka det i lådan.

Släcker skrivbordslampan.

RAM (svart-vitt)

En bil.

Mannen och kvinnan sitter i en bil. De har stannat vid vattnet.

De sitter och tittar ut. Det är mitt på dagen. Klart höstljus.

Ser avslappnade på varandra. Skrattar.

Kvinnan öppnar sitt fönster. Tänder en cigarett.

KVINNAN:

Min värsta upplevelse...det var nog det första konferensknullet...jag var nykläckt ekonom och min närmaste chef trodde sig vara en riktig casanova-typ.

Jag vågade inte säga nej...

Han var ingen buffel, inte så där snuskigt kladdig, men han var så full av whisky att han inte kunde få den att stå...

Hon tar ett eftertänksamt bloss på cigarettens och blåser ut genom fönstret.

KVINNAN:

Han fick mig att ha den i munnen...en mjuk, saltsmakande skinnbit...första gången en man inte reagerade...det var grymt...

Mannen säger inget. Tittar ut på havet. Men det är tydligt att han lyssnar intensivt.

KVINNAN:

Första dagen på kontoret efteråt vågade han inte titta på mig. Inte se mig i ögonen, ännu mindre se min kropp...

En riktig man...

Kvinnan som varit samlat och fattad, skrattar plötsligt till.

KVINNAN:

En riktig man är en man som kan...

MANNEN:

Han måste ha en kvinna som vill...

En lustfylld relation (färg).

Mitt på det stora ateljégolvet ligger en madrass. Några skrynkliga lakan i en hög.

Ljuset från de stora fönsterna flödar in.

Det är minuterna efter en kärleksstund och kameran söker sig bakåt, genom rummet. Röster börjar höras. Ett samtal.

ELISABET:

...jag vill inte veta när du kommer...

KLAS:

...jag måste planera all min tid...

ELISABET:

...det är slumpen som gör det lilla extra...

det oväntade...avbrottet...

Nu har kameran fångat in ett naket par som står mittemot varandra och smeker varandras kroppar. Det är Klas och Elisabet. Dom viskar, pratar förtroligt med varann.

KLAS:

...men en bestämd tid i veckan...

ELISABET:

...jag vill inte...

KLAS:

...jag behöver...

ELISABET:

...jag vill bli överraskad...jag vill vara fri...

KLAS:

...jag vill det också...men...

Klas fingrar snirklar in sig i hennes gråsprängda raka hår. Hon kysser honom hungrigt. Hon smeker hans nacke, hans bringa, hans skinkor. Han skrattar mjukt, hon svarar med samma slags skratt. De går omslingrade mot madrassen. Kameran stannar på avstånd.

Ett hem (färg).

Klas ställer ned portföljen vid en hög ytterskor.

Han tar av sina välputsade svarta lågskor. Sticker fötterna i ett par adidas.

Kommer ut i ett kök. Kastruller och en tallrik står på bordet. En öppnad flaska vin.

Han lyssnar. Ett dunkande hörs utifrån.

Han går ut på gården. En tonårspojke står på en terrass och kastar en basketboll mot en korg. Han dunkar den i marken. Kastar igen.

Klas går fram och tar bollen i en uppstuds. Sänker den i korgen med ett kast.

En trädgård (färg).

En kvinna står och krattar löv på gräsmattan. Hon lutar sig mot krattan.

Tittar på Klas och sin son som nu dribblar intensivt med varann. Hon fortsätter kratta.

En flicka i början av tonåren kommer springande genom häcken. Hon har en tidning i famnen. Håller den tryckt mot bröstet. Vi ser att det är en glättig poptidskrift.

Hon springer in och försvinner.

Klas torkar svetten ur ansiktet med skjortärmen.

Pojken skrattar åt honom. Fortsätter kasta basketbollen.

Klas går bort till Helena och kysser henne på pannan.

Hon ler. Han tar över och fortsätter kratta. Hon pressar ned löv i en svart plastsäck.

Han tar tag i hennes händer och de kastar löven omkring sig. Leker som två barn.

En interiör (färg).

En tv står på och en kvinna pratar om de senast utgivna svenska romanerna.

Klas ligger i sängen, ett öga på tv:n, det andra i en tjock lunta papper.

Helena sitter bredvid i ett badlakan. Lyssnar på kvinnan i tv:n. Dricker ett glas vin.

HELENA:

Debuterande svartsynta män.

Höst efter höst.

KLAS:

Det är mannens tur nu.

Helena reser sig och går från sängen. Tar av sig badlakanet och torkar håret.

Klas studerar hennes ryggta. Hennes nakna kvinnliga, mjuka former.

Han kastar undan sina papper.

Smeker hennes rygg. Greppar hennes bröst bakifrån.

Hon smeker hans nacke.

HELENA:

Vi ligger efter...

KLAS:

Räknar du...

HELENA:

Det är bara en känsla...jag saknar dig...

KLAS:

Jag saknar dig. Framförallt saknar jag tid...

De kysser varandra intensivt. Kastar sig på sängen i ett virvlande, naket tillstånd.

Under tiden fortsätter tv:n stå på. Nu talar en ung man om en beatniklegend som gått bort. Han berättar en historia.

TV-RÖST:

...alla större fester slutade på samma sätt. Med Wilhelm Tell leken. Revolvern kom fram. Burroughs ställde ett glas på hustruns huvud och tryckte av...

Bilden visar en mager man i kostym med en revolver i händerna, han siktar rakt ut ur rutan. Rösten fortsätter berätta.

TV-RÖST:

Det här skulle bli det sista skottet. Kulan borrade sig in i hennes pannlob. Sprängde bort allt liv på bråkdelen av en sekund...

Klas hand letar fram fjärrkontrollen och stänger av tv-rösten mitt i en mening.
Han sätter sig naken upp. Är upprörd.
Helena som ligger kvar i sängen drar lakanet över sig.
Klas sträcker sig efter en cigarett. Ger henne en. Tänder åt båda. Drar ett djupt bloss.
Helena betraktar honom. Hans plötsliga avbrott hänger i luften mellan dem och dallrar.

HELENA:

Den historien har du väl hört förr...

KLAS:

Det var inte den...det var vad du sa innan, om att fylla kvoten...

HELENA:

Var det fel...

KLAS:

Jag känner mig som ett nummer som skall inordna sig i raden...

HELENA:

Men förlåt då...det var inte meningen...

Klas släcker den knappt påbörjade cigarett och drar på sig en morgonrock.
Går ut från sovrummet.

Helena ligger kvar och tittar i taket. Letar fram fjärrkontrollen. Sätter på tv:n.
Nu talar en man om den stora förflackningen av samtida amerikansk litteratur. Hans röst är mästrande och entonig.

TV-RÖST:

Individen har tagit över. Jaget står iväg för den stora berättelsen...

RAM (svart-vitt)

En söndag.

En hög med lästa dagstidningar ligger på golvet. Mannen sitter i soffan i morgonrock och tittar ut. Ser mulen ut.

Kvinnan kommer med handduk svept om håret och en vit frottemorgonrock om kroppen.
Ser hans min. Hans dystra ögon. Säger inget.
När hon är på väg tillbaka mot badrummet, börjar han prata. Vi ser hennes ansikte som lyssnar.

MANNEN:

Artikelserien om skilsmässobarn är tung, den visar helvetet
barnen går igenom...
Hur tjejerna blir militanta feminister eller offer och killarna
tungt belastade våldsmän.
För att de inte haft nån pappa närvarande...

När han tystnar ser vi honom. Hans tunga allvarliga blick.

MANNEN:

Barnen. Det är som ett stort hål inom mig...
Ett avgrundshål...

Kvinnan kommer fram till honom, klappar hans ena hand.

MANNEN:

Jag är en frånvarande pappa, en sån som alla hatar. Fast jag
har inte valt det, det är en domstol som delat mig från dom,
från mitt blod, mitt eget blod...

Han tar tidningen, ger den till henne. Hon sätter sig på golvet och läser.

En sång (färg).

Stela fingrar spelar på ett piano, det låter stylvigt och osäkert.

En jazzklassiker, "Bye Bye Blackbird".

Klas nickar till sin dotter Mia som börjar sjunga med ljus stämma, hon trevar sig ibland fram, men har en ren, säker röst.

De är i vardagsrummet i villan, det är skymning och musiken är lika dämpad som ljuset.

I bakgrunden kommer Helena, hon dukar ett bord med glas, tänder stearinljus.

Kommer fram och lyssnar på Mia som står vid pianot, klädd i adidasbyxor och tajt t-shirt och sjunger gammal jazzlåt.

Den tonårige sonen springer in från verandan, han studsar sin boll på golvet, går rakt genom bilden utan att stanna upp och lyssna.

Mia kommer av sig. Klas likaså.

KLAS:

Du har övat jättebra. Kan hela texten.

MIA:

Kan vi inte börja med nått nytt ?

Jag vet, en av Spice Girls...

KLAS:

Finns det noter ?

Mia skakar på huvudet, deras samtal avbryts av en äggklocka från köket.

Klas reser sig hastigt.

En soppa (färg).

Klas står med en träslev i handen och provsmakar ur en kastrull. Han tar god tid på sig, rör om med slevan och tar ett smakprov till.

Nickar förnöjt för sig själv.

Börjar sleva upp i portionsskålar. Över axeln tittar Helena på.

HELENA:

Du lovar att inte prata om konst eller kultur. Det är grannar, inte dina kollegor...

KLAS:

Jag ska bara prata om mat och vin och kryddor och ostar och bröd....

HELENA:

Tråkigt va...

Utanför köksfönstret ser vi ett medelålders par komma gående mot ytterdörren.

Helena går och öppnar innan de ringt på dörren, släpper in ett de båda och tar emot en flaska vin.

En soppmiddag (färg).

Kring det dukade bordet sitter tre par, Klas och Helena i var sin ände.

De sörplar och smaskar av soppan. Alla ser städade och borgerliga ut.

Bryter stora bitar av brödet.

KLAS:

Det är viktigt att låta löken fräsa långsamt i margarinet. Den skall mjukna, hinna dra åt sig fett och bli nästan genomskinlig...

MAN 1:

Vilken sorts ost använder ni ?

HELENA:

Emmentaler är bäst, men vanlig svensk Grevé går också...

Från köket kommer Mia inrusande. Hon ser upprörd ut. Står och hoppar upp och ned innan mamman blir tyst så hon kan tala.

MIA:

PATRICK HAR GJORT DET IGEN!!!

KLIPPT SÖNDER MIN TIDNING !!!

HELENA:

Lugna dig...

MIA:

Han vet att jag samlar på dom...

Helena ser urskuldande på gästerna. Reser sig och försvinner ut med dottern i köket.

Klas håller upp mera vin i glaset.

Gästerna börjar se simmiga ut i ögonen av den varma soppan och det kraftiga röda vinet.

En av kvinnorna lutar sig mot Klas och säger i förtroende:

KVINNA:

Tonårsflickor är alltid lika...

När jag var ung var det Elvis...

Klas ler överseende mot henne, men vill inte kommentera. Nickar ett svar.

En god cigarr (färg).

På terrassen sitter Klas tillsammans med de andra två männen. Alla röker var sin kort, fet cigarr. De ser rödmosiga ut. Mätta Över gården kommer en flicka klädd i tajta jeans och en leopardtopp. Hon går rullande med höfterna, visar magen och naveln.

En av männen får en hostattack av cigarren. Den andre sitter bara och stirrar.
Klas är samlad fast lite irriterad.

KLAS:

Mia väntar på dig. Hon ska stanna hemma, lyssna på musik...

Den uppklädda flickan svarar inte. Går förbi männen, medveten om deras blickar.
Klas tittar lätt urskuldande på de andra, ingen säger något under en talande sekund.

MAN:

Polisens svar var att dom inte hade resurser på kvällarna.
Att grövre brott prioriteras.

MAN 2:

Det är väl för fan grovt nog. Fönstertittare borde piskas offentligt, ställas ut till allmän bespotning ! Perverst !

Klas tar ett djupt bloss på cigarren. Blåser ut och lutar sig mot männen.

KLAS:

Tittade ni aldrig på klassens flickor när det var gymnastik.
De där åtsittande dräkterna...
Duscharna på andra sidan dörren...
Nyckelhålen...

MAN 2:

VEM TROR DU DU TALAR TILL ?

KLAS:

Alla pojkar är likadana...

MAN 1:

Tittar du fortfarande ?

Den förste mannen skrattar ansträngt, han försöker lätta upp stämningen.

KLAS:

Jag har Helena. Jag tittar på henne varje kväll.

Man 2 reser sig, högröd i ansiktet. Fimpar cigarren i askkoppen, ser ut att vilja säga något. Men vänder sig bara om och går. Klas ler ett underfundigt leende.

En eftersläckare (färg).

Klas står och tömmer en vinflaska i ett glas. Helena sitter vid bordet. Ser sammanbiten ut. Dricker ur sitt glas.

HELENA:

Vad du än sa kunde du låtit bli.

KLAS:

Jag påpekade att alla män är lika, att dom i alla tider tittat på kvinnor...

HELENA:

Men det är ju inte samma sak som att stå och onanera i en häck i ett villaområde...

KLAS:

Du fattar inte heller...

Klas lägger sina händer på Helenas nacke. Börjar massera lätt, smeksamt. Hon slår undan dem. Är irriterad. Envisas med att prata vidare.

HELENA:

Du försvarar honom ! Okey att det är naturligt för män att titta, men det finns gränser.

KLAS:

Självklart. Vad jag menar är att det är en jävla dubbelmoral att säga att det bara är perversa typer som tittar. Alla män tittar.

Han tömmer sitt vinglas. Kommer fram till henne, viskar i hennes öra.

KLAS:

Just nu vill jag se dig naken...

HELENA:

Vänta tills Lisa gått...

Han börjar smeka hennes ben, dra klänningen uppåt.
Helena slår undan hans hand. Ser svart på honom.
Han tar sin cigarr i munnen igen. Försvinner ut ur köket.

KLAS:

Säg bara till när du vill...säg bara till...

RAM (svart-vitt)

En långsam akt.

Mannen ligger bredvid sin kvinna i sängen. Det är dag. Fullt dagsljus flödar över deras nakna kroppar.
Mannen ligger på sidan och låter sina fingrar löpa över hennes kropp.
Hon ligger med slutna ögon och tar emot hans smekningar.
Långsamt letar hennes hand sig upp över hans mage.
Över hans höfter.
Från långt håll ser kameran hur de båda rullar runt i sängen.
Man hör fnissande och småskrattande ljud. Det är lekfulla ljud.
Inte upphetsade eller lustfyllda.

En kopp kaffe. (svart-vitt)

Mannen håller upp svart, starkt kaffe ur en espressobryggare.
Han håller i strösocker.
Han rör om.
Han sitter ensam vid ett köksbord, klädd i en ljus kostym och svart skjorta.
Han dricker ur koppen.
Kvinnan kommer in. Hon har tagit på sig en svart, armlös långklänning.
Tassar fram till bordet och håller upp kaffe.
Dricker utan socker.
De ser varandra i ögonen. Säger inget.

En middag. (svart-vitt)

Mannen och kvinnan sitter mittemot varandra vid ett längre bord.
Ett tiotal människor serveras av en ung man.
Restaurangen verkar vara stängd. Håller öppet för sällskapet.
Mannen ser på sin kvinna.

Hon ser på honom. Ger honom en nästan omärklig luftpuss.
Han svarar med att blåsa en till henne.
Runt dem sorlar samtalet stilla. Vi kan inte urskilja orden.

En nattlig promenad. (svart-vitt)

Mannen går längs en kanal med kvinnans arm under sin. De går genom en nattlig park, utplacerade lyktor lyser sparsamt upp promenadstråket längs vattnet.
Kvinnan stannar framför en bänk. De sätter sig.
Hon sparkar av sig sina eleganta finskor, tänder en cigarett.

MANNEN:

Alla vill ha mig som nån slags garanti.
Dom bjuder inte mig. Dom bjuder mannen med pengar...

KVINNAN:

Du borde vara van...

MANNEN:

Jag är van. Det är problemet.
Hade jag inte haft dig...

KVINNAN:

Då hade du vaddå...

Mannen ser på henne. Ser att hon frågar utan att verka upprörd eller speciellt nyfiken.

MANNEN:

Du vet...gjort mig till allmänt åtlöje.
Försökt få komma in i trosorna på nån...

KVINNAN:

Hur ser dom på mig...

MANNEN:

Du har en egen position. Integritet.
Ingen skulle få för sig att du är en manslukerska...eller så...

KVINNAN:

Tänk om jag vill vara det...

Hon kastar cigaretten i kanalen och sticker med ett skratt in handen innan för hans byxor.

Han skrattar och låter sin glida upp mellan hennes ben.

Hungrigt kysser de varandra med öppen mun.

Hon hoppar upp i hans knä. Sätter sig över hans skrev.

De börjar älska där på parkbänken. Rått och hetsigt och oblygt.

Deras skratt rullar över vattnet.

De är ensamma. Ingen annan verkar vara ute denna natt.

En dansant kvinna (färg).

Dova trummor dånar i ett mörkt rum. Silhuetter av dansande kroppar bakom en genomlyst ridå.

Spotlights och stroboskopljus.

Klas sitter oroligt längst ut i en rad. Han lutar sig mot kvinnan bredvid, pratar i hennes öra samtidigt som dansandet pågår.

Trummandet ökar, bilderna virvlar.

Rött vin rinner ur glas. Bubblande drycker.

Munnar som pratar och händer som gestikulerar.

Efterfesten är i full gång. Premiären är inte elegant, det är i en liten klubb.

Vi ser Klas vid en bardisk, han dricker hetsigt. En ung kortklippt blond kvinna, en av de dansande, drar till sig hans blickar. Hon är klädd i svarta läderbyxor, tajt vit t-shirt.

Hon skrattar, dansar fortfarande.

Klas dricker mera, den unga kvinnan kommer fram till honom.

KLAS:

Rena orgien. Att ni orkar hålla tempot...

DEN BLONDA KVINNAN:

Uppfyllde vi kriterierna ?

KLAS:

Med råge. Det var som att bli förflyttad till svarta sammetsnätter i Guinea, en ständigt pågående dans som aldrig tar slut... Svettdoftar som blandar sig...blanka kroppar som roterar...upphetsande...

DEN BLONDA KVINNAN:

Vi tänker inte i första hand...

Klas flyttar sin kropp nära hennes, ett tydligt kroppsspråk.
En annan ung kvinna, helt i svart, kommer fram och pussar den första på kinden.
De kramar varandras händer.
Klas ser inte närheten mellan dom. Fortsätter på sitt eget spår. Lutar sig mot den blonda.

DEN BLONDA KVINNAN:
Vi berättar en historia. Om förtryck.
Om frigörelse.

KLAS:
...mmm...fast jag ser något annat...

Den svartklädda ser irriterad ut. Klas är påträngande och berusad. Hon går emellan och visar vem som har initiativet.

DEN SVARTKLÄDDA:
Män. För er är en kvinnas kropp ett objekt. Ett sexobjekt.
För oss är dans ett språk. Ett sätt att uttrycka tankar, mera direkt än det talade ordet.

KLAS:
Hoppsan! Känsligt ämne!

DEN BLONDA KVINNAN:
När vi gör en föreställning om sex, då kommer det att synas...

Den svartklädda kramar om den blonda. Dom båda kvinnorna har bara ögon för varandra. Lämnar Klas vid bardisken och försvinner ut i det dansande myllret.

Ett pinsamt avslöjande (färg).

Det är nattmörker över villagatan. Klas kommer gående längs en häck.

Han är fundersam. Går långsamt.

Det lyser från en villa. Klas blickar dras dit. Något pågår bakom fönsterna.

Klas tränger sig in i häcken. Där inne ser man en man och en kvinna älska framför en öppen brasa. Det är suddigt, men tydligt.

Klas stirrar, han studerar, omedveten om att två män smyger sig upp bakom honom.

Männen tar tag i honom från var sitt håll. Drar ut honom ur häcken.

Klas sliter sig loss ur deras grepp. Den ena mannen sätter krokben för honom.
Slår ett slag i hans nacke.

MANSRÖST 1:

Fan, det är Klas Iller.

MANSRÖST 2:

Det är för djävligt!

Klas ligger och stönar på marken. Håller armarna runt huvudet för att skydda sig mot mera slag.

MANSRÖST 1:

Ska vi anmäla honom ?

KLAS:

Ni har fel. Det är inte jag.

Plötsligt hoppar han upp och springer iväg.

Han lyckas smita bort runt ett hörn. Men är igenkänd.

En nattlig ursäkt (färg).

Klas står flåsande i hallen. Han ser på sin solkiga kostym.

Putsar bort damm. Går in i köket. Fram till kylen. Tar ut en öppnad flaska vitt och håller upp ett glas.

Sväljer det snabbt. Och håller upp ett till.

Bakom hans rygg kommer Helena i morgonrock och sömniga ögon.

KLAS:

Jag blev påkörd av en kille på mountainbike, utan ljus...

Helena tar ett glas vin. Ser tvivlande på honom. Markerar distansen.

KLAS:

Ja, jag vet. Jag skulle inte stannat på efterfesten...ursäkta...

HELENA:

Du har inte varit hemma en kväll den här veckan...

KLAS:

Du vet hur det är...

HELENA:
Dina barn...

KLAS:
Jasså. är det MINA barn nu...

HELENA:
Snacka inte bort dig nu.
Barnen behöver dig hemma då och då.
Om inte jag har dragningskraft nog så...

Klas ser förbluffad, plötsligt nykter ut. Hennes tydligt sarkastiska ton är ovanlig.
Han ser hastigt på henne. Låter en hand glida in i morgonrockens gap.
Hon slår undan handen.

HELENA:
Nej tack ! Det skall inte vara några förlåtande knull här inte !

Klas ser hennes ryggtavla försvinna ut i villans mörker. Tömmer glaset.

En middag (färg).

I en stor spegelklädd salong med kristallkronor i taket står ett dukat långbord. Uppklädda människor sitter och konverserar över maten och vinet.

Vi ser Klas sitta bredvid sin kvinnliga konstnärsvän Elisabet.

Mitt emot honom sitter Helena.

Stämningen är dämpad, civiliserad. Klas sitter tyst, lite blek. Hans bordsdam pratar däremot livligt med Helena tvärs över bordet.

ELISABET:
Jag älskar grått. Det är en fantastisk färg, det finns så många nyanser...
Kvinnor växer som människor när dom blir gråhåriga, värdiga liksom...

HELENA:
Tvärtemot vad alla känner längst in...

KLAS:
Det är vårt kulturella arv som styr. Vårt kollektiva...

Helena slår ned blicken. Känner Klas irritation över att han tappat initiativet i samtalet. Elisabet tystar Klas med en svart blick.

ELISABET:

Det är männen som bestämt skönhetsidealen i vår kultur.

HELENA:

Vi kvinnor vet bäst hur vi kvinnor mår.

Plötsligt knackar Klas med en sked i ett glas. Sorlet tystnar. Han reser sig upp.

KLAS:

Mina vänner, kollegor. Vi har träffats för att dela ut kommunens kulturpris. I år går det till en kvinnlig konstnär som valt att arbeta i vår lilla stad trots att hon kunnat framträda på de stora parnasserna ute i världen...

Han tar en liten konstpaus, njuter av uppmärksamheten och tystnaden.

Fortsätter sedan vänd mot Elisabet.

KLAS:

Jag är glad att få presentera Elisabet Ljung, en kvinnlig konstnär som naket och personligt vågar använda sin pensel och sin duk. En konstnär väl värd detta stipendium på 150 000 kronor...

Klas höjer sitt vinglas mot Elisabet, som svarar med att höja sitt. Alla kring bordet höjer sina glas, tar en klunk. Elisabet reser sig upp.

ELISABET:

Jag är hemskt smickrad...Tack...

Hon tar Klas utsträckta hand. Skakar den. Alla applåderar.

Hon sätter sig ned igen. Sorlet fortsätter, Helena sträcker sig mot henne över bordet.

HELENA:

Hur ska du använda dom ?

ELISABET:

Det finns dom som behöver pengarna bättre. Jag tänker starta en fond, dela ut räntan som resestipendium varje år...

KLAS:

Jag trodde du ville köpa huset så du slapp betala hyra för ateljén...

Helena tittar på honom. Tittar sedan på Elisabet. Som ser irriterad ut över Klas ifrågasättande. Han börjar snabbt släta över.

KLAS:

Det var din spontana kommentar när jag meddelade dig...

ELISABET:

Är det något formellt problem ?

KLAS:

Nejnej...

HELENA:

Jag tycker det är mycket sympatiskt. Dom unga behöver all hjälp dom kan få.

Klas reser sig och muttrar en ursäkt. Går mot ytterdörren.

Helenas blick följer honom, sedan fortsätter hon prata med Elisabet.

HELENA:

Jag förstår att ni har träffats tidigare. Klas känner ju alla.
Det är hans jobb.

ELISABET:

Jag försöker hålla mig ifrån allt som handlar om pengar eller att synas. Jag arbetar hellre.

Jag vill ha uppskattning för vad jag gör.

Inte för vem jag är eller känner.

HELENA:

Jag menade inte...

ELISABET:

Nej det förstår jag. Ursäktar du mig...

Elisabet reser sig, går mot utgången.

En toalett (färg).

Klas sitter med byxorna uppe på det stängda toalettlocket. Med huvudet lutat i händerna.

Han stirrar rakt fram. Bara sitter där sammanbiten och mulen.

Långsamt låter han händerna fara genom det korta håret.

Gnugga hårdare och hårdare.

En foajé (färg).

Elisabet kommer ut ur en toalett. Hon tar fram en ask cigaretter ur fickan på sin svarta skinnväst.

Tänder, tar ett djupt bloss.

Går och ställer sig vid ett fönster. Tittar ut och bort.

I glasrutan ser hon hur Helena kommer ut från den stora spegelsalen, ser sig omkring. Sökande. Hon kommer fram till Elisabet.

HELENA:

Har du sett Klas ?

Han har varit borta länge...

Elisabet skakar nekande på huvudet. Helena ser villrådig ut.

ELISABET:

Är ni gifta ? Har barn ?

Helena ser lite överrumplad ut. Men svarar på hennes frågor.

HELENA:

Vi har en flicka och en pojke, i tonåren.

Men gifta, nej, vår generation hoppade över det, vi tycker det är en gammal kvarleva...

ELISABET:

Jag skulle gärna gifta mig...

Om jag nu skulle välja att leva med nån, menar jag...

HELENA:

Du har inga barn...

Elisabet skakar på huvudet, ser samtidigt något över Helenas axeln.
När Klas har stängt dörren till toaletten, ser han båda kvinnorna stå och betrakta honom.
Han fryser i steget. Ser blekare ut.
Helena går fram till honom, tar sin arm under hans och går in i salongen.

RAM 6.(svart-vitt)

En söndag, lite senare.

Kvinnan står vid fönstret och tittar ut. På golvet ligger den uppslagna tidningen kvar.
Vi ser henne långt ifrån, mannen sitter kvar i stolen.
Nu börjar kvinnan tala från sitt avstånd.

KVINNAN:

Jag är ett skilsmässobarn. Jag träffade min far först som tonåring när han flyttade tillbaka med ny fru och ny familj...
Jag hatade inte honom, kände mig bara tom och liten och ledsen...
Jag hatar inte männen, isåfall kvinnorna som stängde av och som vägrade ha med någon man att göra...som min mamma...

Kvinnans ansikte är nu i bild. Hon är eftertänksam.

KVINNAN:

Hon levde ensam hela tiden. Hon tillät sig aldrig att leva igen...
Kvinnan kan inte bli en barnuppfostrande maskin...det straffar barnen...
Jag har aldrig velat ha några egna barn...

Mannen kommer fram till henne och omfamnar henne bakifrån. Håller hennes kropp mot sin. Det är som om de samlar krafter tillsammans.

KVINNAN:

Det tog lång tid innan jag kunde förlåta min henne. Det var först efter hon dog som jag kunde leva själv igen...
Jag kan inte ta ansvar för nån annan än mig själv...fortfarande...

Kvinnan blir plötsligt rastlös, som om minnena gör fysiskt ont.

Hon börjar hastigt gå bort.

KVINNAN:

Jag måste göra nåt...

MANNEN:

Vi går och tränar...du kommer att bli en ny människa...

Träningslokalen. (svart-vitt)

Mannen står klädd i svettig t-shirt bredvid en träningscykel. På den sitter kvinnan och trampar frenetiskt. Han vrider på en ratt så det går långsammare för kvinnan att trampa.

Hon ser på honom med blixtrande svarta ögon. Flämtar till och stannar.

Mannen ger henne en handduk. Hon lägger den om nacken. Stirrar rakt framför sig.

Hon försöker andas långsamt. Metodiskt. För att få ned pulsen.

Han skrattar, men får inget svar. Kvinnan sitter bara och stirrar rakt framför sig.

Efter en liten stund andas hon mera normalt igen.

Ett café. (svart-vitt)

De båda sitter med varsin skål sallad framför sig. Äter och pratar intensivt.

MANNEN:

Du måste tycka jag är en kameleont.

Ena året en nattsuddare av klass...

andra året en renlevnadsmänniska...

KVINNAN:

Jag lärde känna den förste, lärde mig älska honom. Den andre har jag fortfarande lite svårt för...den andre pratar ibland som en nyfrälst new-age-predikant och nåt värre kan jag inte tänka mig.

MANNEN:

Det är inget sånt, det är ren och skär egoism. Jag vill leva så intensivt som möjligt och så länge som möjligt med dig och din kropp och min kropp och...

KVINNAN:

Ssssscccchhhh...borden har öron...

MANNEN:

Bryr du dig...

Mannen torkar munnen med en servett, skjuter undan den tomma tallriken. Ser sig omkring. Ingen av de andra cafegästerna verkar bry sig om dem. Ingen lyssnar.

MANNEN:

Jag funderar på att byta jobb. Fick en förfrågan från ett bokförlag. Dom behöver nån som kan kultur och som kan administrera...

KVINNAN:

Är det här i stan...

Mannen nickar och ser på henne. Ser att hon tänker.

KVINNAN:

Det kan iallafall inte vara mitt förlag.
Det skulle aldrig gå, jag behöver en strikt yrkesmässig relation till mina förläggare.

MANNEN:

Jag har svårt att tacka nej.
Jag vill alltid vidare. Det är min natur...

KVINNAN:

Vidare...

MANNEN:

Ja...

Mannen ser att kvinnan tänker. Han låter henne fundera i sina banor.

Hon tänder en cigarett. Dricker kaffe. Tittar på honom.

KVINNAN:

Vad vill du att jag ska säga ? Lycka till ? Eller håll dig borta från den världen...

MANNEN:

Inget av det, bara förstå varför...

En krog. (svart-vitt)

Mannen sitter ensam med en öl på en krog. Han väntar. Runt honom sitter matgäster och äter. Några ensamma kvinnor med vinglas framför sig.

Han betraktar scenen utan att egentligen se den. Han tänker.

Och väntar.

Dricker eftertänksamt sin öl i långa klunkar.

En sensommarkväll (färg).

Bakom svarta solglasögon kommer Klas gående på en gågata. Det sitter mycket människor på uteserveringar. De är varma, lättklädda.

Hans blick/kameran dras till solbrända kvinnor, till ben, fötter, armar, bröstlinjer.

En flaxande, fladdrande blick/bild som stannar till på de mest iögonfallande kvinnliga tecknen.

En bardisk (färg).

Bakom sina svarta glasögon, bakom en bardisk utanför en restaurang, står Klas med ett glas öl och en uppslagen kvällstidning. Han gömmer sig bakom intresset för texten, men han läser inte.

En hes röst frågar honom något. Men han ser bara en halslinje som försvinner ned i en öppen vit blus, svettdroppar sitter mellan bröstet.

KVINNAN:

Du vill ha mera...eller hur...

Han sänker solglasögonen på näsan, tittar på den kvinnliga bartendern. Nickar ett ja.
Hon ställer en ny, simmig öl framför honom och vänder sig långsamt bort, medveten om hans blickar.
Han höjer glasögonen igen och tar en klunk.
Ser en man i svart t-shirt med en cigarr mellan läpparna stå på andra sidan disken. Han hejar till med sitt höjda glas.
Reser sig och kommer runt disken mot Klas.

MANNEN:

Det är som i Paris eller Rom.

Ljumma kvällar, svala drycker...

Mannen sträcker fram sin hand. Klas svarar, de hälsar. Mannen sätter sig på stolen bredvid, Klas har ännu inte sagt något.

MANNEN:

Jag sökte dig idag, fick du meddelandet ?

Klas skakar på huvudet till svar.

Mannen ser stött ut. Tar ett stort bloss på sin cigarr.

MANNEN:

Nehej, jag ville bara höra när nästa sammanträde var...när vi kan få ett svar...

KLAS:

Om en vecka. Onsdag.

Det korta svaret talar sitt tydliga språk. Klas vill inte bli indragen i något samtal med mannen. Men han behandlar honom korrekt.

Mannen nickar till svar och försvinner bort.

Klas fortsätter dricka ur sin öl.

Bartendern ställer fram en ny.

Mörkret börjar sänka sig. Folk reser sig och går vidare.

Klas sitter fortfarande kvar med de svarta solglasögonen på sig.

Kvinnan börjar torka av disken. Ställa undan alla använda glas. Hon torkar händerna på en handduk.

Ser på honom med en antydning till leende.

Klas lutar sig lätt framåt.

KLAS:

Jag sitter här och tänker på Postmannen...

Filmen alltså...på varma, starka händer...

Lätt generad sänker den kvinnliga bartendern blicken. Klas fortsätter.

KLAS:

Hur hon torkar sig på en handduk. En mjölig vit handduk.

Redan i den rörelsen vet man vad hon tänker på...

Den kvinnliga bartendern studerar honom. Det blir en glimt i hennes ögon.

Hon smäller handduken i disken.

Tar en penna, skriver en adress på baksidan av ett underlägg. Läger det under hans öl.

KVINNAN:

(viskar)...halv tolv... (talar högt) Jag umgås aldrig privat

med mina kunder. Aldrig...

Klas ser för ett ögonblick förbluffad på henne. Han tror inte sina öron.

Sen ler han och dricker ur sitt glas. Reser sig och går omedelbart.

En filmisk akt (färg).

På köksväggarna hänger filmaffischer. "Betty Blue", "Postmannen ringer alltid två gånger" och "Sista tangon i Paris".

Hans händer river av henne den vita blusen.

Hennes händer drar ned hans byxor, hans kalsonger.

Hennes kjol hamnar kring midjan.

Köksbordet får bli kärleksnäste.

Det är laddat, det är intensivt.

Han lyfter henne i sina armar och de dansar runt på golvet.

Med Beatrice Dalle bakom ryggen skriker hon ut sin upphetsning.

Han ramlar ihop i en hög.

De skrattar, ligger och skrattar i en hög på golvet.

Ett erkännande (färg).

De har samlat ihop sig. Sitter med var sin öl vid köksbordet.

Hon röker, kastar bort det rufsiga håret ur pannan.

Talar med cigaretthes röst.

KVINNAN:

Du träffade mitt i prick. Varje gång jag tänker på den där scenen blir jag alldeles våt...mjölet, de korviga strumporna...allt...

KLAS:

Den är äkta men Nicholson är en slusk, varför tänder
kvinnor på honom...

KVINNAN:

Det är hemligheten i ögonen. Det trasiga...

Hon släcker sin cigarett. Tar hans hand. För den mot sina bröst under blusen.
Han drar henne till sig. Kysser henne över hela halsen.

KLAS:

Kan vi ta sängen...min rygg...

Hon skrattar sitt hessa skratt. Drar upp honom ur stolen.

En blåsig kust (färg).

Klas står vid ett brusande hav. Längre bort står Helena.

De är frånvända. Ser ut som om de aldrig vill tala med varandra.

Klas försöker tända en cigarr. Vinden blåser ut tändstickorna. Han går bort mot bilen, men ändrar sig
och går till henne.

Lägger en arm om hennes axlar.

KLAS:

Jag förstår att du är arg. Men jag kan inte
ändra mig...eller mitt arbete...

HELENA:

Jag lever mig som en hemmafru...

Väntar och väntar...du kommer hem och luktar cigaretter
och öl och somnar...

KLAS:

Vad det är för fel på att älska en söndagsmorgon när
ungarna sover...

HELENA:

Jag jag vill, men jag kan inte...

Han vänder henne ansikte mot sitt. Ger henne en stor kyss. En lång blöt kyss.

Helena svarar inte först.

HELENA:

Inte här...

KLAS:

I bilen...

Ett baksäte (färg).

Det är trångt, men de har lyckats komma ovanpå varandra. Helena sitter ovanpå Klas. Han ser hennes ansikte underifrån. Hon har inte tid att se på honom.

Är helt innesluten i sig själv.

De stönar och älskar och stönar upphetsat.

Ett eftersnack (färg).

De står utanför bilen och låter vinden blåsa dom i håret.

De skrattar och kramas.

Klas tittar henne djupt i ögonen.

KLAS:

Förstår du nu...det spontana...

Ta tillvara lusten...

HELENA:

Det var fantastiskt.

Jag vill ha mera...

KLAS:

Ikväll...

De skrattar. Kan knappt hålla händerna borta från varandras kroppar.

Börjar jaga varandra över sanddynerna. Ned till vattenlinjen. De är som förälskade tonåringar. Ramlar ihop i en hög bakom en skyddande buske.

Helena drar ned hans gylf och vi ser hennes huvud sänka sig över hans skrev.

Han skrattar högt.

RAM (svart-vitt)

En hemmakväll.

Mannen och kvinnan sitter och halvligger framför en soffa. De har vinglas i händerna, kvinnan tar en klunk vin. Ser samlad ut. Mannen betraktar henne över sitt glas. När han talar är rösten tyst, som om han sovit och vaknat mitt i en dröm.

MANNEN:

När jag var ung drömde jag om ett hus på en klippa...en
enslig klippa i något varmt land...nedanför slog havets
bränningar..

I sovrummet glittrade solens första strålar och lyste upp min
kropp...bredvid mig låg en kvinna och ett litet barn och sov.

Jag sätter mig upp och tittar på de mina. De ser fullkomligt
lugna och lyckliga ut. Som figuriner i en Raphaelmålning...

Jag kan fortfarande minnas känslan...

Strävar fortfarande efter det där tillståndet...

Mannen ställer ifrån sig sitt vinglas och lägger armarna om henne.

Kvinnan sätter sig plötsligt i soffan. På behörigt avstånd.

KVINNAN:

Jag har en sak att berätta.

När jag första gången tillät mig att känna lust, var det med
en helt omöjlig man, en gift man, en man som gjorde helt
klart att han bara var intresserad av min kropp...

Mannen sätter sig på golvet med ryggen lutad mot soffan. På det sättet kan han komma närmre henne.

KVINNAN:

Det var en fantastisk befrielse att känna hur det bara
släppte inom mig. Alla murar rasade och jag var alldeles
varm... Det var en, en blodtransfusion...

När jag träffade dig första gången var det samma sak, jag
tog det som ett gott tecken. Ett tecken på att jag kunde
vara samma fria person med dig...

Mannen sitter helt stilla vad hennes fötter och lyssnar.

Hon tar en kort paus och samlar kraft att fortsätta.

KVINNAN:

Men ibland undrar jag...din dröm är så definitiv...jag blir både svartsjuk och rädd...

på dig och på dom möjligheter som finns att du träffar någon annan...och så...så känner jag mig reserverad och vågar inte helt ut...

Hon reser sig, börjar ta av sig kläderna. Gör det med på ett självklart sätt.

Inget förföriskt. Inget hemlighetsfullt.

Naken går hon fram till mannen och drar upp honom på fötterna, börjar ta av honom kläderna. Han låter henne styra, sätta tempot.

En vernissage (färg).

Det myllrar av folk i en stor ljus lokal. Folk med vinglas i händerna står i grupper.

Det blixtrar från flera kameror.

Klas står framför en av de två meter höga målningarna som dryper av färg. Explosioner av färg utan någon synbart föreställande form. Han lutar sig fram och studerar en liten polaroid som sitter mitt i färgmassan. Delvis övermålat, men tillräckligt tydligt, ser vi hans nakna kropp och en hink.

Han är röd i ansiktet. Ser sig omkring.

Får syn på den kvinnliga konstnären, på Elisabet Ljung. Hon ser hans blick, ler.

Han tränger sig fram.

Spiller vin på en naken arm. Ursäktar sig mumlande.

Kommer fram till henne, tar henne under armen. Avbryter samtalet hon har med en ung man i kostym och strikta glasögonbågar.

KLAS:

Gratulerar. Du gör succé...som vanligt.

Han lutar sig fram och viskar i hennes öra.

KLAS:

Jag måste prata med dig. NU!

Hon ger den unge mannen ett ursäktande leende i flykten, Klas drar bryskt iväg henne.

Ett hetsigt gräl (färg).

Klas låser toalettdörren bakom sig. Är nära Elisabets ansikte.

Han ser uppretad ut, beredd att tala med stora ord.

ELISABET:

Förlåt. Jag vet att det är fel.

KLAS:

Det är j-ligt oansvarigt...

ELISABET:

Men det gick så fort. Jag hade tänkt ställa ut helt andra målningar, men så blev jag helt uppslukad...

Hon lägger sin svartklädda arm omkring hans midja. Drar honom mot sig. Möter hans underliv med sitt.

ELISABET:

Upphetsad...

KLAS:

Du ska få något du aldrig glömmer...

Klas tar tag i hennes höfter, vänder hennes rygg mot sig, trycker ned hennes huvud så att hon står lutad framstupa över toalettstolen.

Han drar upp hennes klänning till midjan, sliter av trosorna och öppnar sin egen gylf.

KLAS:

Något jag alltid velat göra med dig...

Elisabet stönar när han pressar sig in i henne. Men hon protesterar inte. Hon tar emot.

Snabbt blir Klas upphetsad. Han biter sig i läppen. Stönar undertryckt.

Lägger sig flämtande över hennes rygg.

Elisabet reser sig, glider undan, ger honom en djup, lång kyss.

Hans läppar blöder, det smetar av sig på henne. Hon spottar i handfatet.

ELISABET:

Du har helt rätt. Det här glömmer jag aldrig.

KLAS:

Jag var tvungen. Jag...

ELISABET:

Fjanta dig inte. Be inte om ursäkt.

Jag tyckte om det.

Klas sköljer munnen, torkar sig med en pappershandduk. Studerar den begynnande fläskläppen.

ELISABET:

Vi hoppar över middagen...

KLAS:

Du tar en taxi, jag en annan...

ELISABET:

Om en timme...

Hon ger honom en lång kyss på kinden. Försvinner ut ur toaletten i en svart stormvind.

En lång natt (färg).

Ateljen är mörk. Avlånga strimmor av ljus kommer utifrån och letar sig över golvet.

I en strimma kommer två mansfötter tassande. Kameran följer dem in i ett inre rum.

Där sticker två kvinnofötter ut från en säng.

Klas som har en vit målarrock på sig, sätter tungan till ena foten, följer den upp i sängen, upp längs ett ben, mot de fylliga nakna brösten.

Det hörs muttranden från en trött Elisabet.

ELISABET:

Jag orkar inte mer...jag vill sova...

KLAS:

Jag vill ha dig hela tiden, varje dag, varje timme, varje minut...

Hon stönar och kuttrar och låter både irriterad och mottaglig. Han lägger sig bredvid henne. Mun mot mun.

KLAS:

Nätter som den här vill jag leva med dig...

ELISABET:

Du vet vad jag tycker...

KLAS:

Man kan ändra sig...

ELISABET:

Du får inte säga så...du väcker saker jag inte vill ska vakna...

KLAS:

Om...

Hon reser sig häftigt, lägger sin nakna kropp över hans.
Tystar hans mun som säger de förbjudna orden.
Börjar kyssa honom. Våtare och våtare.

KLAS:

Vi kan...du och jag...

Hon reser sig hastigt. Tar målarrocken kring kroppen. Går upp och tänder en cigarett i mörkret. Blåser ut. De är tysta tillsammans.

RAM (svart-vitt)

Ett kontaktförsök.

Mannen sitter i sin bil. Han har parkerat utanför villan där hans fd hustru och hans barn bor kvar. Det är sent på dagen, det börjar skymma. Huset ligger mörkt.
När han sitter där och väntar tar han fram en liten bandspelare, knäpper på den och börjar tala.
Tveksamt. Försiktigt.

MANNEN:

Det här är till mina barn - till er båda -
Erik och Mia...

Jag vet inte om ni fortfarande vill lyssna på mig...men jag måste prata med er...

Jag har inte kunnat säga detta när vi träffats, därför säger jag det så här...

MANNEN (forts):

Det är säkert ni som mår sämst av den här skilsmässan. Det är inte ert fel att det blev så. Men det är ni som får sitta emellan.

Vi vuxna - och det gäller både mig och er mamma - har inte klarat av att både vara föräldrar med ansvar för sina barn, och vuxna människor som skall kunna älska varandra...

Vid villan ser vi den äldste pojken komma cyklande. Han kastar cykeln på gräsmattan och går in. Ljuset tänds överallt.

MANNEN:

Jag tänkte bara på mig själv...

Jag tog inte den tiden...

Han sliter upp bandet ur den lilla bandspelaren och tittar på det. Drar ut det ur kassetten och mosar det till en boll mellan händerna.

Hans dotter Mia kommer släntrande längs gatan arm i arm med en kompis. De skrattar och viskar till varandra. De går in i villan tillsammans.

Mannen startar bilen och kör iväg.

En gata (färg).

Klas kommer åkande längs en gata med parkerade bilar. En öde industri tomt på ena sidan, ett högt plank på andra.

Vid en lyktstolpe står en kvinna i jeans och skinnjacka.

Han saktar in bilen, ser hennes stirriga ögon, hennes nervösa ryckningar i munnen.

Han accelererar och kör vidare.

Vid gatans slut står två unga tjejer i vita byxor, med identiska jeansjackor och svarta solglasögon. Klas stannar bilen vid det röda ljuset. Ser deras ansikten vrida sig mot honom. Ser den ena öppna munnen, den andra slicka sig om läpparna.

De är knappt över tonåren.

Den ena nickar lite åt höger, börjar gå runt hörnet.

Den andra står kvar och ler mot honom.

Klas kramar ratten mellan händerna. Ser ut att svettas. Sväljer.

Han väcks av en kraftig signal bakifrån. En lastbil nosar hans bil i baken.

Det är grönt ljus, han gör en rivstart.

Från andra hållet i korsningen kommer en polisbil sakta rullande och de två tjejerna promenerar raskt vidare, arm i arm.

Klas bil försvinner bort längs gatan.

Ett biljardspel (färg).

Vid ett biljardbord står Klas med en kö i handen och väntar på sin tur.

Över bordet ligger hans son och gör en stöt med den vita mot kula nio.

Bollen rullar sakta mot det svarta hålet. Droppar med exakt avvägning i.

KLAS:

Utsökt...du slår din gamle far varje gång...

ERIK:

Det är inte svårt...

Klas skrattar. Börjar lägga upp bollarna på bordet igen, tar triangeln och lägger bollarna rätt. Lyfter bort den. Läger upp den vita. Spränger högen.

KLAS:

Jag hinner aldrig träna...

ERIK:

Vi skulle ha ett bord i källaren...

KLAS:

Det står på min lista.

ERIK:

När du fyller jämnt va...

Klas missar stöten han har upplagd. Erik tar över.

Vid bordet bredvid kommer två tonårstjejer fram. De är klädda i vita jeans, har identiska t-shirts med texten "BLONDES HAVE MORE FUN" på.

Klas stirrar, tror inte sina ögon. Det är tjejerna från gatan. Han slår ned blicken när den ena möter hans.

Erik fortsätter sänka sina bollar.

Tjejen gör en omärklig obscen gest med sin kö mellan fingrarna samtidigt som hon kritar spetsen.

Klas harklar sig. Vänder sig bort.

KLAS:
Jag ger mig. Vi tar en fika.

En av tjejerna står vänd mot Erik. Tittar beundrande på hans spel.

TJEJEN:
Du är superbra...ge oss en lektion...

Erik tittar på henne, tittar bort mot Klas som satt sig vid en bardisk.

ERIK:
Kan jag väl...om en stund...

Ett sedelärande samtal (färg).

Vid bardisken sitter Klas med en kaffekopp, Erik med en Coca Cola.

Rakt framför dom hänger en spegel, vi ser de två tjejerna spela, samtidigt som Erik samlar krafter för att tala med sin son.

KLAS:
När jag var i din ålder åkte jag till London, med en kompis...dansade, träffade en tjej, jag kunde knappt engelska, men vi hade ett gemensamt språk...i sängen...

Klas gör en liten paus. Ser att Erik lyssnar uppmärksamt. Fortsätter prata.

KLAS:
Det var extremt pinsamt för hon hade sin period, jag hade inga gummin. Det var vår sista chans. Alltså, vad jag vill säga är att...

ERIK:
Jag fattar. Det är annorlunda nu.
Redan i fyran visste vi allt om kondomer, aids...om smittorna...

KLAS:
Okey, då talar vi klarspråk. Dom där två tjejerna går på gatan, säljer sig. Dom kanske försöker locka med dig.
Tacka nej.

ERIK:
Hur vet du...

KLAS:
Jag har sett dom från bilen.

Erik betraktar de två tjejerna som nu står och tisslar med varandra. De tittar bort mot dem. Ser ut att vänta på sällskap och en lektion.

KLAS:
Har du varit med nån tjej ?

ERIK:
Självklart. Flera.

Klas tystnar. Vet inte hur, eller om, han skall ta samtalet vidare.

Erik avgör det hela. Han går helt enkelt bort till tjejerna, tar sin kö med sig. Börjar instruera dom i rätt armföring.

Klas sitter fastfrusen på stolen. Gör ingenting.

Vi ser de tre skratta och glamma.

Plötsligt får Erik en örfil av den ena. Vi hör ett skrik från den andra.

TJEJEN:
JÄVLA IDIOT ! VAD FAN MENAR DU ?

Klas kommer fram till dem. Ställer sig med breda ben emellan sin son och de båda uppretade tjejerna.

ERIK:
Jag frågade bara vad dom kostade...

KLAS:
Jag kan anmäla er. Om två minuter är sedlighetsroteln här.

Den ena tjejen gör en plötslig attack med sin kö mot Klas skrev. Han hinner böja sig undan. Den andra tar tag i hennes arm och drar med henne.

Klas står och ser på när deras unga höfter vandrar iväg. Arga, självmedvetna.

KLAS:
Vi glömmer det här va...

RAM (svart-vitt)

En sen ankomst.

Kvinnan har på sig en svart träningsdräkt. Vita gymnastikskor.

Hon sitter och väntar i en stol. Tittar på klockan.

Mannen kommer in genom dörren, ställer ifrån sig portföljen. Kommer in i rummet.

Kvinnan sitter kvar. Mannens blick ser henne, ser sina träningskläder som ligger framlagda på en stol.

KVINNAN:

Ibland blir jag trött...less...

MANNEN:

På mig...?

KVINNAN:

På vår situation...på att vänta...

MANNEN:

Behöver du nån annan...

Kvinnan reser sig och kastar hans träningskläder mot honom. Svarar inte.

En slags föreställning. (svart-vitt)

De kommer ut ur en port. Springer över en gata. Ned till vattnet.

Längs vattnet går en gångväg. De börjar springa den bredvid varandra.

De håller god takt.

Plötsligt stannar kvinnan. Tvärstannar. Mannen får gå tillbaka till henne.

KVINNAN:

Jag vill att du ska förföra mig.

Som om du inte kände mig.

MANNEN:

Här ? Nu ? Varför ?

KVINNAN:

Jag vill veta om du fortfarande tycker jag är attraktiv. Om du blir upphetsad...tänd...

Mannen vet inte vad han ska säga. Eller hur han ska göra. Han står som ett frågetecken och tittar på kvinnan som bara väntar.

KVINNAN:

Nå...

Mannen harklar sig och kommer närmre.

MANNEN:

Springer du ofta här...

KVINNAN:

Nej. Det är första gången.

MANNEN:

Det kan vara riskabelt för en ensam kvinna. Vill du ha sällskap ?

KVINNAN:

Ähhh...du kan bättre...

Kvinnan börjar jogga iväg. Mannen följer efter. Ser hennes kropp bakifrån. Ser höfterna röra sig rytmiskt. Hör hur det blanka tyget frasar mellan hennes lår. Springer ifatt henne.

MANNEN:

Du rör dig som en katt.

Ljudlöst. Rytmiskt.

KVINNAN:

Tack. Det är ingen slump.

MANNEN:

Får jag springa med dig...

Känna din rytm...

Kvinnan ler och de börjar springa tillsammans. Två kroppar som söker synken. De försvinner i det tilltagande mörkret.

En sen lek. (svart-vitt)

Tillsammans ramlar de in genom ytterdörren. Svettiga och trötta.

Men de har inga tankar på att vila. Kvinnan drar av mannen träningströjan. Mannen börjar slita i hennes trikåer.

De lämnar ett spår av kläder och skor efter sig på sin väg mot den stora soffan.

Där är de nakna och våta och upphetsade.

I det skumma ljuset från fönstret sitter de nakna.

Kvinnan tittar på mannen. Mannen känner hennes blick och tittar tillbaka. Hon börjar skratta. Han dras med.

KVINNAN:

Man måste kunna leka...

MANNEN:

Du har rätt...

Du är så vacker...

Mannen skrattar och börjar slicka hennes axel. Hon skrattar, det kittlas.

Hon springer iväg genom rummet. Bort mot badrummet. Han springer efter.

Vattnet flödar ur duschen. De står tillsammans och låter allt flyta.

Tvål och vatten och svett och lustar som väcks igen.

Mannen står vid fönstret och tittar ut på natten. Han har en handduk kring höfterna.

Han röker långsamt på en cigarr.

Kvinnan kommer fram till honom, klädd likadant.

MANNEN:

Du vill veta vad...hur det gick så snett...

KVINNAN:

När du vill berätta...

Mannen tar ett bloss på cigarren. Nickar. Säger inget mera.

En fix idé (färg).

Manshänder bläddrar bland kuvert. Det är en bunt med identiska vita kuvert.

På varje står ett datum. Det är allt. Inga namn. Inga andra kännetecken.

Klas lutar sig tillbaka i sin kontorsstol och bläddrar genom dom.

Han ser drömmande ut. Det ringer i telefonen, han tittar på den, gör ingen ansats för att svara. Det slutar ringa.

Han lägger tillbaka alla kuverten i kassaskrinet.

Låser det och ställer ned det i en låda i skrivbordet.

Han bläddrar i sina tjocka almanacka. Dag efter dag är fyllda med anteckningar, vissa tider markerade i rött, andra med gult.

Han lyfter telefonen, slår ett nummer. Väntar. Otåligt.

KLAS:

...hallå, det är jag, arbetar du ?

Han lyssnar på svaret. Det är nedslående. Han lägger på luren.

Ett sammanträde (färg).

Kring ett runt bord sitter Klas och hans medarbetare. En äldre kvinna i plyschkläder är föredragande.

Hon har en diger lunta framför sig.

Alla dricker kaffe, flera kedjeröker.

ÄLDRE KVINNA:

Höstsäsongen är avgörande för Stora Teatern. Det är fråga om att satsa eller lägga ned. Om man får tro teaterchefen...

KLAS:

Vi måste godkänna budgeten idag.

EN MAN:

Det finns ingen risk för dolda underskott ?

KLAS:

Allt är reviderat. Två oberoende revisorer har kontrollerat.

Det stämmer.

Alla runt bordet nickar samstämmigt. Beslutet är fattat. Klas reser sig, rastlös.

KLAS:

Vi kan bordlägga resten, eller...

ÄLDRE KVINNAN:

Ett tjänstetillsättningsärende måste avgöras.

Ni känner till de två kandidaterna ...

KLAS:

Jag föreslår att du får carte blanche från oss. Båda är fullvärdiga. Valet är ditt.

Klas tittar runt de församlade. Alla nickar åter. Han vänder på klacken och går.

En vädjan (färg).

Klas sitter åter bakom sitt skrivbord. Med telefonen mot örat. Han lyssnar.

KLAS:

...en halvtimme...en snabbis...

Han kastar på luren. Stirrar rakt fram. Det är sent, mörkt utanför fönstret.

Klas sitter djupt begraven i sin dator. Långt ute på nätet. Sitter och bläddrar i titlar på en hemsida. Det vimlar av flicknamn och siffror - "12". "16". "2fl, 1m".

Skriver in beställningar på videofilmer.

"Lotta 14 år" är en av titlarna.

Han skriver in namn på grannar med adresser som ligger nära hans hem.

"Furugränd 17", "Tallstigen 2".

Han skrattar för sig själv.

Avslutar med att klicka bort den förbjudna hemsidan och stänga av programmet.

Ett köp av tjänster (färg).

De två unga tjejerna i likadana tröjor med texten "blondes have more fun" skålar skrattande med Klas.

De har alla ölflaskor i händerna.

De är på hotellrummet. Det är natt.

De båda börjar tysta klä av sig. Klas sitter i en fåtölj och tittar på. Tjejerna ser nollställda och

ointresserade ut. De har bråttom. Snart ligger kläderna i en hög på golvet och de dansar med varandra. Klas kommer fram och lägger händerna på deras nakna skinkor. Han kramar dom. Sticker in händerna i deras skrev och rycker till. Tittar skrattande på de krulliga svarta håren mellan fingrarna. Tjejerna skrattar tveksamt. Men drar av honom byxorna, sjunker tillsammans ned framför hans skrev. Han ser oroad ut. Slår bort deras huvuden.

KLAS:

Inte så bråttom...

Jag vill se mera av er...

Klas fortsätter vara betraktare. Sitter utan byxor i fåtöljen. Dricker en klunk ur ölflaskan. Tjejerna övergår till att smeka varandra. De tittar hela tiden på honom. Mera intresserade av att visa sig än ge sig hän.

KLAS:

Visa vad ni kan nu...

Den ena tjejen häller öl över den andra. Slickar av hennes hals, häller öl över sig själv, den rinner längs hennes mage och kön. Hon går fram till Klas och placerar sitt skrev i hans ansikte. Han borrar in näsan. Munnen.

Plötsligt reser Klas sig och springer ut i badrummet. Kastar upp toalettlocket och spyr. Inifrån badrummet hör vi honom skrika:

KLAS:

Ni har fått era pengar. Försvinn !

Klas vattniga ögon är i fokus. I bakgrunden ser vi de båda drar på sig kläderna och försvinna ut. Han reser sig mödosamt. Sköljer munnen i handfatet. Två svarta hår ligger på det vita porslinet.

En reträtt (färg).

Klas sitter med en stor öl vid en mörk bardisk. I askkoppen ligger en cigarr. Han är mitt i ett samtal med en annan man i samma ålder.

KLAS:

Det är som det inte finns nån gräns.

Jag vill ha mera, hela tiden. Men jag mår illa av att vara så...så...extremkåt...

PETER:

Du dricker för mycket, du går in i medel-åldern och blir rädd för att tappa potensen...

Klas ser mörk ut i ögonen. Startar ett försvarstal.

KLAS:

Jag är frustrerad. I alla latinska länder är älskarinnor en bonus, en fjäder i hatten...

KLAS:

...ett bevis på att mannen fortfarande är åtråvärd...jag har inga problem att leva så...

Men här, vi har stängt in oss i ett moraliskt träsk, ett avkönat skyddsrum, alla kräver av mig att jag ska vara monogam...

Jag trodde jag gjort mig fri...att jag skakat av mig den anti-sexuella moralen som sitter så djupt att en man inte kan fullfölja...

PETER:

Haha...det hjälper att vara ironisk...

KLAS:

...det sitter bara på ytan...

Peter nickar och beställer in två stora öl till. Han lutar sig mot Klas och viskar:

PETER:

Berätta. Om blondinerna...

En gata (färg).

De två männen kommer längs en mörklagd nattgata.

Enstaka bilar med ensamma män bakom ratten kör förbi dem.

Inga vandrare syns till.

KLAS:

Jag vill inte se dom igen.

Jag tar en taxi hem.

Han stannar på stället. Peter stannar bredvid honom.

De tittar på varandra. Börjar skratta.

Går tillbaka samma väg dom kommit.

PETER:

Se på oss...på väg att bli två gubbar...

KLAS:

Torskar menar du...

PETER:

Vem fan behöver vara torsk...

KLAS:

Nej just det !

Stackars jävlar !

Klas och Peter dunkar varandra i ryggen.

Ropar ut över de tomma gatorna:

KLAS och PETER:

VI ÄR INGA TORSKAR !

VI ÄR RIKTIGA MÄN !

INGA TORSKAR!

RAM (svart-vitt)

En berättelse.

Mannen sitter vid ett köksbord. Framför honom en flaska vin.

Kvinnan sitter mittemot. De är tysta tillsammans. De ser in i sig själva. Det är som om de pratat allvarligt, men tystnat.

Kvinnan dricker en klunk. Mannens röst hörs på ljudbandet.

MANNEN (VO):

Jag kände mig alltid tvingad att prestera.

Tvingad att vara MANNEN. På alla sätt. Pappa, make, älskare, chef.

Jag försökte ta mig ur den där onda cirkeln, men det blev bara värre...

Han tar en klunk vin och tänder cigarren som har slocknat i askkoppen.
Nu tar han upp den vilande samtalstråden och talar till kvinnan. Och sig själv.

MANNEN:

Till slut hamnade jag i en rävsax mellan två kvinnor. Båda ställde krav. Båda ville ha mig. Jag ville ha båda...

MANNEN:

Ingenting fungerade. Elisabeth försvann och Helena kastade ut mig. De ville inte dela mig med någon annan.

Han tar ett eftertänksamt bloss på cigarren. Tänker.

MANNEN:

I teorin kan kvinnor tänka sig leva med bara tillfälliga förbindelser. Men i verkligheten...

KVINNAN:

...vill ingen kvinna leva så. Det är i verkligheten vi lever.

MANNEN:

Det är sant. Det är helt sant.
Men det skulle bli värre...

Ett förhör (färg).

En skäggig Klas sitter vid frukostbordet. Skumläser en hög utredningar. Bläddrar raskt ibland, fastnar ibland.

Skriver ned några stolpar på ett papper bredvid koppen. Tittar ut.

Ser en man i kavaj, med svart portfölj under armen. Han går in i trädgården, fram mot ytterdörren. Klas väntar på ringningen, den kommer, han går och öppnar.

Mannen utanför visar sin legitimation. Polis.

POLIS:

Klas Iller...ni är Klas Iller...

Klas nickar till svar. Står kvar i dörren, vill inte släppa in mannen.

POLIS:

Det är lite obehagligt, men vi måste utreda när vi får en anmälan.

Brottet heter "Olaga intrång" och innefattar så kallad fönstertittning...

Klas har förstått sammanhanget. Ser skyldig ut. Vet inte vad han förväntas säga på den öppna frågan.

POLIS:

Det gäller onsdag, vid 23-tiden...

Var va ni då...???

KLAS:

Måste ha varit kvar på Dansteatern, eller på väg hem därifrån...minns inte...

POLIS:

Ni stannade inte vid Furugränd 3 ?

Och tittade in ? Dold av häcken ?

Klas nickar till svar på första frågan. Skakar på huvudet till svar på polisens andra frågor.

POLIS:

Ni blev igenkänd...

KLAS:

Jag borde ha anmält dom för misshandel. Jag lutade mig ned och knöt ett skosnöre. Blev anfallen bakifrån.

Nedslagen...

Dom har bildat nån slags medborgargarde...

POLIS:

Låter allvarligt. Ni gjorde ingenting åt det?

Klas skakar åter på huvudet. Mera tydligt och frenetiskt än tidigare.

KLAS:

Jag bryr mig inte...om anmälan alltså...

En förklaring (färg).

Helena sitter på sängen. Hon har en handduk kring håret. Insvept i sin morgonrock.

Klas kommer ut ur badrummet. Också i morgonrock.

Helena reser sig, hämtar sitt vinglas.

Det är stort avstånd mellan dom. Tung klyfta.

KLAS:

Man kan inte anmäla alla nattvandrare för att dom är män...

HELENA:

Det hela är mer än pinsamt...

KLAS:

Jag vet...tror du inte jag vet...

HELENA:

Mia kom hem idag, ilsken som ett bi.

Dom kallar henne "fluktarns lilla hora" !

Klas mörknar i ansiktet. Muttrar för sig själv. Går fram och tillbaka på golvet och tänker.

Ställer sig framför sängen och tittar på sin hustru. Drar av sin morgonrock, kryper ned under täcket.

Håller en del öppen för Helena.

Hon kryper ned till honom.

Han kryper närmre henne, smeker hennes fuktiga hår.

KLAS:

Jag behöver inte tjuvtitta på grannarna, jag gör det hellre med dig...

Klas börjar slicka henne på halsen. Hans långa tunga letar sig under täcket, snart är hela han försvunnen. Helena låter honom komma längre och längre ner.

Han kastar av sig täcket och dom är nakna. Tillsammans.

Ett inköp (färg).

Klas klädd i kostym sitter i konferensrummet på sitt kontor. Mittemot honom den kraftiga äldre damen.

Han lägger rätt sina papper i en hög, dörren öppnas plötsligt och två män i overaller kommer in med en stor målning.

De ställer den mot väggen. Klas ser att det är en av Elisabets tavlor. Den med en polaroid där han står naken med rödfärgade händer.

Han mulnar men säger först ingenting.

DEN ÄLDRE KVINNAN:

Det blir perfekt så.

KLAS:

Nyinköpt...

DEN ÄLDRE KVINNAN:

Vi måste ju ha något av vår egen kulturpristagare, ser illa ut annars...

KLAS:

Hon har haft bättre stunder...

Den äldre kvinnan nickar instämmande och Klas försvinner ut.

En samling (färg).

Klas sitter med portföljen i knäet. Läger upp alla kuverten på ett bord.

Sträcker ett till Elisabet som står mittemot honom. Hon öppnar det, tar ut ett krulligt hårstrå. Studerar det.

ELISABET:

Lustig idé, klart intressant, en slags jakttroféer...

KLAS:

Jag vet inte vad jag ska ha dom till...

Ett stycke konst (färg).

Elisabet sitter och monterar alla hårstrån i diaramar.

Sätter dom i ett magasin.

Projicerar dom på väggen.

Bläddrar snabbt mellan bilderna. Det liknar en härva. En garnhärva.

Ett erkännande (färg).

Klas sitter nedsjunken i Elisabets ateljé. Röker en cigarr.
Han är bedrövad.

KLAS:

Jag måste göra mig kvitt allt dåligt samvete för alla affärer,
alla tillfälliga ligg...

Elisabet skrattar åt honom. Hon står vid väggen och ritar av hårstråna med en bred kolpenna på ett vitt
papper.

ELISABET:

Jag känner inte igen dig. Det är din lust som är attraktiv.
Som gör att jag vill ha dig...

KLAS:

Det är inte längre lustfyllt, det har blivit nåt slags tvång, ett
sjukligt begär...

ELISABET:

Jag har också haft andra...

KLAS:

Har du ? Sen vi träffats ?

Elisabet nickar. Hon är djupt koncentrerad på sitt arbete. Klas fimpas cigarren med en demonstrativ
gest.

KLAS:

Det är därför ! Som du inte vill ha mig !

ELISABET:

Jag vill ha dig. Din lust. Men jag vill inte ha en man som
hänger mig i kjolarna...

KLAS:

Men förstår du inte ! Det är för att du inte vill ha mig hela
tiden som jag tvingas ut och jaga ! Jaga utlösningar som en
besatt !

Elisabet kommer fram till honom. Läger sina händer på hans kinder.
Ser honom djupt i ögonen. Länge.

ELISABET:

Hur är det man säger...“Man kan inte både ha kakan och ta upp den.“...mannens dilemma...han vill ha kontroll samtidigt som han inte kan acceptera kvinnans frihet...

Klas stirrar på henne. Logiken i vad hon säger verkar tränga in.

KLAS:

Du menar att du, kvinnan, erkänner frigörelsen på djupet medan jag, mannen, bara vill ha den för mig själv...

ELISABET:

Ungefär så ja...

Klas springer iväg mot ett kylskåp som står i ett hörn av ateljén. Samtidigt som han ropar triumferande:

KLAS:

Fan vad glad jag blir !
Det är ju otroligt ! Vi måste fira !

ELISABET:

Vad ? Vad pratar du om ?

KLAS:

Jag har äntligen fattat. Vad alla feminister pratat om i tjugo år ! Att om man bara accepterar sin drift, är allt okey !

Han kommer med en flaska vitt vin och en öppnare. Ställer det på bordet.

ELISABET:

Så länge man hittar liksinnade.
En kvinna som inte lever så, blir en bedragaren och bitter kvinna.
Du måste berätta om vårt förhållande för Helena. Annars kan jag inte vara med dig.

Han låter orden sjunka in. Exploderar i en harang svordomar.

KLAS:
I HELVETE ! FAN HELLER !
Det skulle såra henne för livet !

ELISABET:
Då gör jag det.

KLAS:
Du kan inte...

Elisabet bara nickar och drar honom till sig. Börjar smeka upp hans skjorta, sticker ned händerna i hans byxor.

ELISABET:
Om du vill ha mig har du inget val...

Klas svarar inte i ord. Istället börjar han slita av henne målarrocken.
De kastar sig in i djupa, hetsiga kyssar.
Låter kläderna falla kring dom.
Sjunker ihop i en flämtande, upphetsad, naken lust.

En anklagelse (färg).

Helena sitter med Klas framför TV:n. De tittar på ett kulturprogram om litteratur.
Den kvinnliga TV-rösten talar om en reseberättelse.

TV-RÖST:
Det finns avsnitt som mera handlar om din rädsla för att dö,
ligga övergiven och okänd på ett hotellrum...

KVINNORÖST:
...helt sant, samtidigt är det något av en önskan hos mig, att
få försvinna...

Plötsligt blir TV:n svart. Helena sitter med fjärrkontrollen i handen.
Hon har stängt av.

KLAS:
Vad gör du? När det äntligen var något jag intresserade mig
för...

Helena lutar sig mot honom. Ser hemlighetsfull och chockerad ut.

HELENA:

Fru Malmström du vet, hon öppnade ett brunt kuvert till sin man och hittade en barnpornografisk video...

KLAS:

•H FAN ! Hos moralens väktare.

Klas kan knappt hålla sig för skratt. Hans ton avslöjar honom.

HELENA:

Jag visste det ! Du är sjuk !

KLAS:

Ähh, det drabbar ingen som inte förtjänar det. Jag har nog sett hur hans ögon står som hundpittar när han ser Mia...

HELENA:

Klas...!!! ...menar du det...

KLAS:

Visst. Ont skall med ont förgöras...

Ett löfte (färg).

Helena står ute i köket med en tänd cigarett. Hon hostar ovanfyllt till.

Klas öppnar en flaska whisky och håller upp var sitt glas. Han tar en klunk av sin.

Hon tar en av sin.

HELENA:

Fru Malmström har polisanmält honom.

Står ditt namn nånstans ?

KLAS:

Nej, nej...

Han tänder en cigarr. Ser länge på henne. Beslutar sig.

KLAS:

Jag måste berätta. Jag har ett förhållande, ett sexuellt förhållande, med en annan kvinna...

Men jag älskar inte henne, jag älskar dig.

Helena stirrar på honom. Ser ut att kunna explodera.

KLAS:

Jag vill gifta mig med dig.

Jag vill fortsätta leva med dig.

HELENA:

Så att du ska kunna fortsätta bedra mig...

Klas blir tyst. Hennes iskall logik är för snabb för honom. Han vet inte hur han skall fortsätta.

HELENA:

Du är patetisk. Du vill ha mig som trygghet.

Samtidigt som du vill ha friheten att ha sex nån annanstans.

Minns du MAMMAN och HORAN...

Exakt sån är du !

Men det är ditt problem. Jag tror inte jag kan leva med det...

Klas tar sats. Han vill berätta sin sanning för henne. Vill berätta varför han vill gifta sig.

KLAS:

När vi legat med varandra första gången visste jag. Jag tvättade inte fingrarna.

Jag satt och luktade på dom i flera dar...du är som en del av mig...

HELENA:

Begriper du inte. Hur du sårar mig. Min kvinnlighet. Hur du ratar min kropp...

Du måste flytta...nu !

Helena sveper sin whisky och går därifrån. Klas står ensam kvar med sitt krossade frieri.

RAM (svart-vitt)

En berättelse 2.

Vid köksbordet sitter mannen och kvinnan kvar.

Hans berättelse fortsätter.

MANNEN:

Helena och jag hamnade i två läger. Hon valde sida och stannade kvar i hela det där borgerliga trygga och präktiga...

Hon förvandlades till en riktig moraltant som satte igång en process med advokat och skilsmässa och allt ledde fram till att jag ställdes inför rätta och dömdes som sexualförbrytare...

KVINNAN:

Vad gjorde Elisabet ?

MANNEN:

Som jag känner det räddade båda sina skinn...på sitt sätt...

Den ena försvann...

Den andra såg till att jag försvann...

Jag orkade inte kämpa emot...

Det enda jag räddade var mitt jobb...

Mannen fimpar cigarren och tömmer sitt vinglas.

Kvinnan börjar tala.

KVINNAN:

Fan. Jag skäms. För att vara kvinna.

Jag menar, jag kan förstå hur dom kände, du svek båda.

Fast på olika sätt.

Men att hämnas så...

MANNEN:

Jag vet.

Ett status quo (färg).

Klas står i hallen. Vid hans fötter en liten resväska.

Han lyssnar i telefonluren. Det är Elisabets röst.

ELISABETS TELEFONRÖST:

Jag är på en längre studieresa. Arbetar på okänd ort. Enda sättet att nå mig är via fax...

En slags flykt (färg).

Klas ställer sin lilla resväska framför portierdisken. Mannen bakom disken nickar igenkännande. Klas lutar sig fram.

KLAS:

Visst har ni fax...

PORTIERN:

Självklart.

KLAS:

Kan jag få låna ett papper...

Han klottrar ned ett meddelande på ett papper. Ett stort hjärta och ett telefonnummer. Sträcker det till portiern och tar samtidigt öflaskorna mannen ställt på disken i handen.

En ensam man (färg).

Klas ligger utsträckt på sängen. Stirrar i taket.

Han ligger där på kvällen.

På morgonen.

Askkoppen blir allt mera fylld.

På dagen.

De tomma öflaskorna blir allt fler.

På kvällen.

En sexlek (färg).

Klas står i hotellrummet och väntar. Tittar på klockan. Tittar på dörren.

Gardinerna är fördragna. Ljuset är dämpat.

Han är klädd i jeans och t-shirt. Bara fötter.

När det knackar på dörren, hoppar han till.

Öppnar och ett medelålders par kommer in. De är läderklädda, ser nollställda ut.

Mannen sätter ned en väska på golvet.

Kvinnan kommer fram till Klas. Tar sitt pekfinger med röd nagel kring t-shirtens hals och drar honom mot sig, mot sin mun, sin röda öppna mun.

KVINNAN:

Så du vill leka...

Han nickar bara till svar. Sväljer.

Kvinnan släpper honom och tar av sig läderjackan. Under har hon en kroppstight gummidräkt. Mannen en brynja som går över i en svart, grafisk tatuering eller är kanske allt en tatuering. Ljuset är skumt. Det är svårt att se.

Klas blick följer de bådas förberedelser. Mannen plockar fram handbojor ur väskan, en ansiktsmask med hål för ögonen som han tar på sig. Kvinnan tar en kedja som hon fäster i masken. Allt går vant och metodiskt.

KLAS:

Kan vi inte prata...först...

KVINNAN:

Vi vet vad du vill.

Kvinnan har slagit mannens ena hand i boja, fäster den i en stolsrygg. Fäster den andra så mannen sitter fast.

Tar kedjan och virar runt honom. Fäster den så han är bunden.

Kvinnan tar på sig blanka läderhandskar. Knäpper upp Klas jeans. Drar av dem.

Han protesterar, håller emot.

KVINNAN:

Vill du ha inte mig? Vill du ha honom?

KLAS:

Jag vet inte...jag fick ert namn av en vän, han sade aldrig att det kunde bli våldsamt...

KVINNAN:

Din vän är en god vän.

Han vet en hel del om vad män önskar sig.

Sätt dig.

Kvinnan börjar dra av sig handskarna igen. Skalar av gummidräkten.
Hennes hud är vit, oskuldfullt vitt hull, hon är medelålders och rynkig. Men rör sig lätt och utan blyghet.
Hon glider ned i mannens knä.
Börjar gnida sina bröst mot de kalla kedjorna. Slicka hans mask.
Klas ser generat bort.

Men blicken dras till spegeln där han ser hur kvinnan öppnar mannens gylf och sänker ned sin kropp
över hans skrev.

Det är en förvriden bild, det är som en skrattspegel.

Klas ser sig själv, sina stirrande ögon.

Han blundar demonstrativt.

En annan sorts akt (färg).

Inifrån lädermaskens ögonhål ser vi kvinnan upphetsat flämta och gunga sin kropp.

Hennes ansikte är nära. Nära.

Bilderna är suddiga, ibland blir det svart när maskens ögon glider för.

Vi ser ett par manshänder ta tag i hennes bröst bakifrån. Lyfta henne upp i luften och istället sätta sig
själv där.

Den tatuerade bringan.

Mannens läderklädda ansikte.

De stönande ljuden.

Det blir svart igen. Alldeles svart.

Ett uppvaknande (färg).

Det sprutar hett vatten kring Klas ansikte. Han står i duschen.

Han gnider sig med tvålen. Tvättar sig överallt.

Ser sig i spegeln, sitt våta ansikte, sina svarta ögon.

Han slår till spegeln med knytnäven. Den spricker. Kraschar.

På tvålen i handfatet ser han svarta, krulliga hårstrån.

Han stirrar förhäxat på dem. Tar dem mellan fingrarna.

RAM (svart-vitt)

Ett slags slut, eller en fortsättning.

Det är morgon och kvinnan ligger i sängen och sover.

Bredvid henne sitter mannen. Han är vaken. Han tittar på hennes nakna kropp.

Den är inte ung och perfekt. Den är mogen och har sina rynkor.

Han reser sig naken och ställer sig framför spegeln. Tittar på sin kropp.

Gråa hår på bröstet. En antydning till mage. Smala ben.

Från sängen hörs kvinnans röst.

KVINNAN:

Du börjar bli medelålders, som jag...

MANNEN:

Det är inte lätt...

Kvinnan kommer fram och ställer sig bredvid honom. Bådas kroppar speglas.

KVINNAN:

Det är lättare om man blir gammal tillsammans med någon...

MANNEN:

Hur har du blivit så klok ?

KVINNAN:

Jag har lyssnat. På mina sanna känslor.

MANNEN:

Tror du jag håller på att lära mig...

Kvinnan sticker retsamt ett finger i mannens mage.

Han svarar med att söka hennes armhåla.

Men hon försvinner. Springer iväg genom lägenheten. Han springer efter.

Långt borta hör vi hur de skrattar och skriker upphetsat till varandra.

S L U T.

